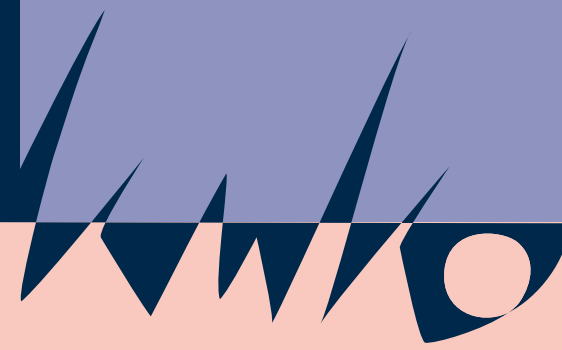

Portfolio

Alicja Kochanowicz - artystka audiowizualna. Absolwentka Fotografii na UAP (2015) oraz intermediów i multimedków na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu (2018). Aktualnie rozpoczyna badania w szkole doktorskiej Academia Artium Humaniorum na rodzimej uczelni, łącząc potencjał praktyk postartystycznych z budowaniem odporności na katastrofę klimatyczną, szczególny nacisk kładąc na lokalną problematykę mokradeł. W swoich działaniach wykorzystuje między innymi fotografię, wideo, performance i dźwięk, koncentrując się na człowieku i jego relacjach z otoczeniem. Współpracuje z inicjatywami artystycznymi, kulturalnymi i edukacyjnymi. Współtworzy galerię Szatnię w Toruniu. www.alicjakochanowicz.com

Maciej Jerzy Kwietnicki - artysta konceptualno/wizualny. Działacz i współtwórca wielu inicjatyw artystycznych i edukacyjnych w tym Grupy nad Wisłą i Niemiejsca. Uczestnik kilkudziesięciu wystaw, plenerów i festiwali. Zajmuje się sztuką relacyjną, tworzy instalacje i obiekty. Jest doktorantem szkoły doktorskiej Academia Artium Humaniorum na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. W swej pracy doktorskiej skupia się na konsolidacji badań wywodzących się z myśli humanistycznej i dyskursów środowiskowych z nowymi praktykami postartystycznymi. Celem pracy jest wytworzenie transdyscyplinarnych metod artystyczno-badawczych zwiększających zrozumienie czekających nas zmian spowodowanych katastrofą klimatyczną. www.kwietnicki.com

Margines wątpliwości

Praca eksponowana w Galerii Szatnia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu składała się z trzech marynarek uzupełnionych poszetkami, zawieszonymi na oryginalnym wieszaku pełniącym niegdyś funkcję użytkową w dawnej szatni, tekstu na temat dezinformacji prowadzonej przez decydentów przemysłu paliw kopalnych oraz unoszącego się zapachu smogu, który uzyskałam w procesie domowych eksperymentów.

Ciepła i sucha jesień

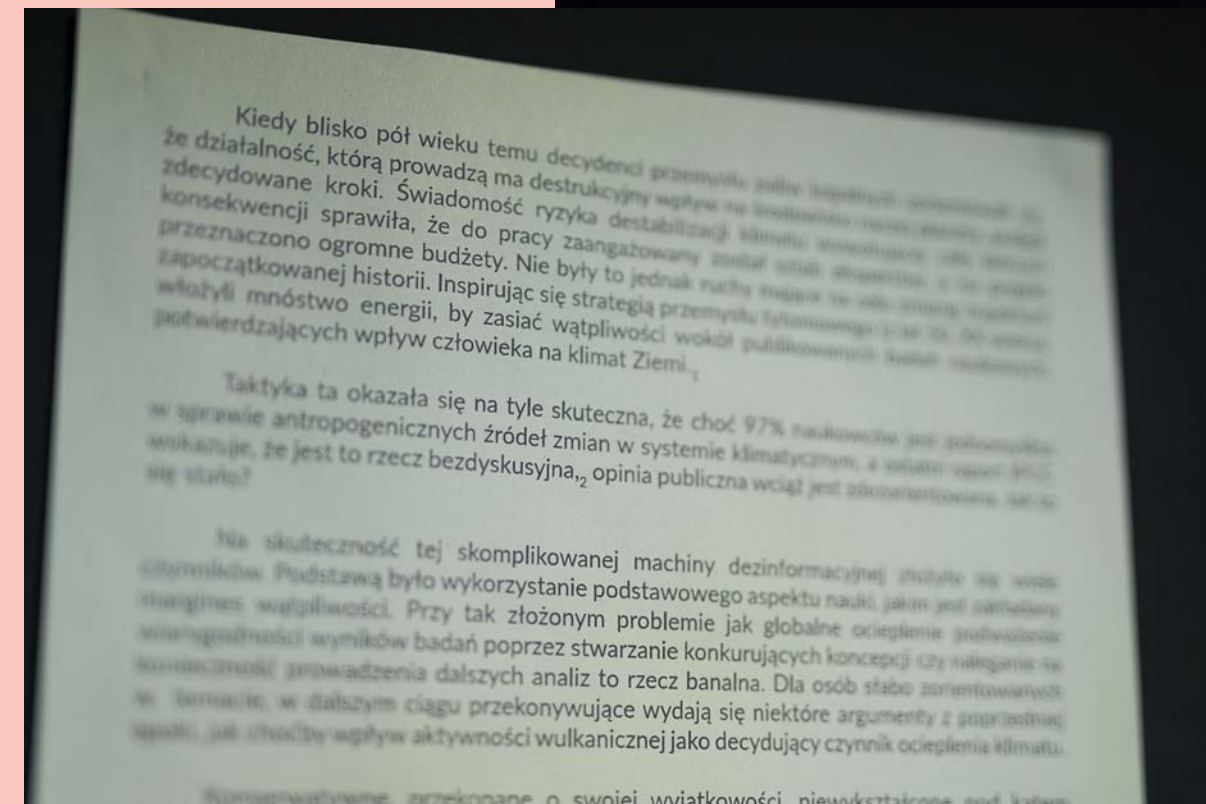
Wychodzę pośpiesznie z domu po długim czasie bezruchu przed ekranem komputera. Dopiero gdy jestem już za daleko by zawrócić uświadamiam sobie, że jest za ciepło. Mijając przechodniów w krótkich rękawkach, łapię ich wzrok politowania skierowany na moje poliestrowe futro. Nie powinno być aż tak ciepło.

Zapach nadciągającej zimy

Zmysł węchu ma ogromne znaczenie jako wskaźnik zagrożenia, wysyłając sygnał do ucieczki. Otaczający mnie wieczorny swąd smogu sprawia, że w pierwszym momencie chcę uciec, ale nie ma dokąd. Zresztą, gdybym zdecydowała się pobiec mój organizm automatycznie zaczęłby właczać jeszcze więcej toksyn do krwioobiegu. Zapominam więc o zapachu adaptując się do niego.

Trzeba palić wszystkim

Lekceważący stosunek przemysłu paliw kopalnych do ryzyka destabilizacji systemu klimatycznego Ziemi sprawia, że wątpliwości zasiane przez negacjonistów w dalszym ciągu odbijają się echem, przesłaniając badania klimatologów potwierdzające antropogeniczne skutki tego zjawiska. Na kampanie dezinformacyjne przeznaczane są miliony dolarów, a ja myślę o elegancko ubranych dyrektorach, pracownikach działu PR, politykach. Okrągłe słówka i niewinne pytania, które przesłaniają horyzont przyszłości.

Zwód
wydruk cyfrowy na papierze Solution Fine Art White Velvet, 80x53cm

Spotkanie
wydruk cyfrowy na papierze Solution Fine Art White Velvet, 80x53cm

Adaptacja
wydruk cyfrowy na papierze Solution Fine Art White Velvet, 80x53cm

Lunacy

Praca, składająca się z trzech fotograficznych autoportretów, wykonana została po powrocie z pierwszego i najintensywniejszego z plenerów artystycznych odbytych w Opolnie-Zdrój. Samotny wypoczynek w rodzinnym domu zaowocował intuicyjnie stworzonymi obrazami fotograficznymi, które stały się swoistym odbiciem czasu przeszłego.

Hydro Camp Series

Hydro Camp to praca prototypowa, która z jednej strony ma na celu uwypuklić wątek coraz bardziej dotkliwych susz, na obszarach, które powoli przestają nadawać się do zamieszkania przez ludzi i inne organizmy żywe, z drugiej zaproponować rozwiązanie, które może być pomocne wszystkim osobom, potrzebującym w swej drodze niezależnego źródła wody pitnej. Stylizowane na rozwiązania turystyczne urządzenia są przeznaczone do wychwytywania cząstek wody z powietrza, która zbierana jest do podróżnych bidonów. Dzięki swej konstrukcji urządzenia można szybko rozłożyć i złożyć, dzięki czemu osoby w sytuacji kryzysowej są w stanie przemieszczać się bez utraty dostępu do źródła wody pitnej.

Hydro Camp są inspirowane łapaczami mgieł funkcjonującymi w różnych miejscach na świecie - od obszarów pustynnych w Afryce, po zbocza górskie na wysokości 4000 metrów w Chile. Używane są również na obszarach, gdzie pogłębia się problem suszy, przez coraz dotkliwsze skutki zmian klimatycznych. Przykładem może tu być dorzecze Eufratu i Tygrysu oraz duże części Iranu, które doświadczyły ekstremalnej suszy rolniczej będącej jedną z największych na tym obszarze. Skutkiem tego jest konieczność szukania nowego domu.

W trwającym kryzysie migracyjnym to właśnie przyczyny podjęcia tak dramatycznej decyzji jak porzucenie swego doczesnego życia i podróż w nieznane są najczęściej pomijane w ocenie mediów i komentatorów. Skupiając się na efekcie, jakim jest zagrażająca życiu próba dotarcia do krajów Europejskich kompletnie pomija się w tym dyskursie pytania skąd się taka potrzeba wzięła i dlaczego próba przepłynięcia morza na przepełnionym pontonie, albo przedostania się przez mokradła Puszczy Białowieskiej dają im więcej nadziei na przeżycie niż pozostanie w miejscu swej dotychczasowej egzystencji.

Homesick / Instalacja artystyczna 2021
Where is my home? / Korpúlsstaðir / Reykiavík (Islandia)

Praca “Homesick” jest refleksją na temat sytuacji, która dzieje się obecnie na polsko-białoruskiej granicy. Tysiące migrantów ryzykują życie by znaleźć miejsce, które mogliby nazwać domem. Przez to, że nie mają realnej szansy na legalne zamieszkanie w którymkolwiek z krajów UE podejmują się ryzykownej przeprawy przez Białoruś do Polski przez lasy i bagna. Dzięki przyzwoleniu, przez białoruski reżim, ten sposób przekraczania granicy stał się bardzo popularny

Ten teoretycznie najprostszy sposób na dostanie się do europejskich krajów jest jednak dla wielu z nich śmiertelną pułapką. W skutek wymarznienia i chorób zmarło wiele osób w tym kobiet i dzieci. Można zakładać, że przez niskie temperatury i śniegu ludzi, którzy w najbliższym czasie umrą będzie regularnie przybywało.

Polska Straż Graniczna względem migrantów stosuje nielegalne pushbacki cofając ich na białoruską stronę. Koce termiczne użyte w pracy są jedną z pierwszych rzeczy, którą otrzymują do owinięcia odnalezieni przez aktywistów w lesie migranci, którym udało się nie wpaść w ręce pograniczników.

„Kto jest za granicą, porusza się wysoko nad ziemią w pustej przestrzeni i nie ma pod sobą siatki asekuracyjnej, którą daje człowiekowi jego własny kraj, gdzie ma rodzinę, kolegów, przyjaciół i gdzie bez trudu porozumie się w języku znanym od dzieciństwa.”
- Milan Kundera - Nieznośna Lekkość Bytu

Praca jest metaforą przedstawiającą sytuację osób znajdujących się na emigracji, które napotykając nieznanym o podobnym doświadczeniu zaczynają tworzyć połączenia. Z czasem, kiedy liczba tych połączeń się powiększa, może wykształcić się sieć samopomocowa na wzór siatki asekuracyjnej. Nie ma przy tym jednak żadnej reguły - niektóre z siatek połączeń wewnętrznych są gęste stanowiąc prawdziwe zabezpieczenie, inne zaś dają iluzję bezpieczeństwa.

Połączenia wewnętrzne / Instalacja artystyczna 2022
Ziemia Niczyja / CSW „Znaki Czasu” / Toruń

Ceilling / Instalacja artystyczna 2022
[up]rooting / Galeria Arka / Wilno (Litwa)

Common Ground

Projekt Common Ground to wielogłos artystów z różnych części Europy opowiadający o temacie migracji i różnych ich aspektach życia z perspektywy bytów ludzkich i poza ludzkich. Dla mnie stał się możliwością prześledzenia historii życia osób w drodze - od ich podróży, przez próby asymilacji, po chęć odniesienia sukcesu w nowym środowisku.

„Ceilling” jest pracą zamykającą tryptyk powstały w ramach CG. Praca mierzy się ze zjawiskiem tzw. szklanego sufitu wśród migrantów i uchodźców. Szklany sufit jest metaforą niewidzialnej bariery, nieuzasadnionej żadnymi regulacjami prawnymi ani racjonalnymi argumentami, ponieważ jest to rodzaj blokady kulturowej, którą na ścieżce rozwoju zawodowego mogą odczuwać pracownicy znajdujący się w mniejszości. Zjawisko to jest doskonale znane w kontekście zaniżonych wynagrodzeń kobiet, na tych samych stanowiskach, które piastują mężczyźni, jednak stanowi również duży problem pośród imigrantów i uchodźców.

W zależności od wieku i pochodzenia danej osoby, różnice w wynagrodzeniu mogą wynosić ponad 40%. Migranci i uchodźcy są również mniej chętnie zatrudniani i często pracują poniżej swego wykształcenia.

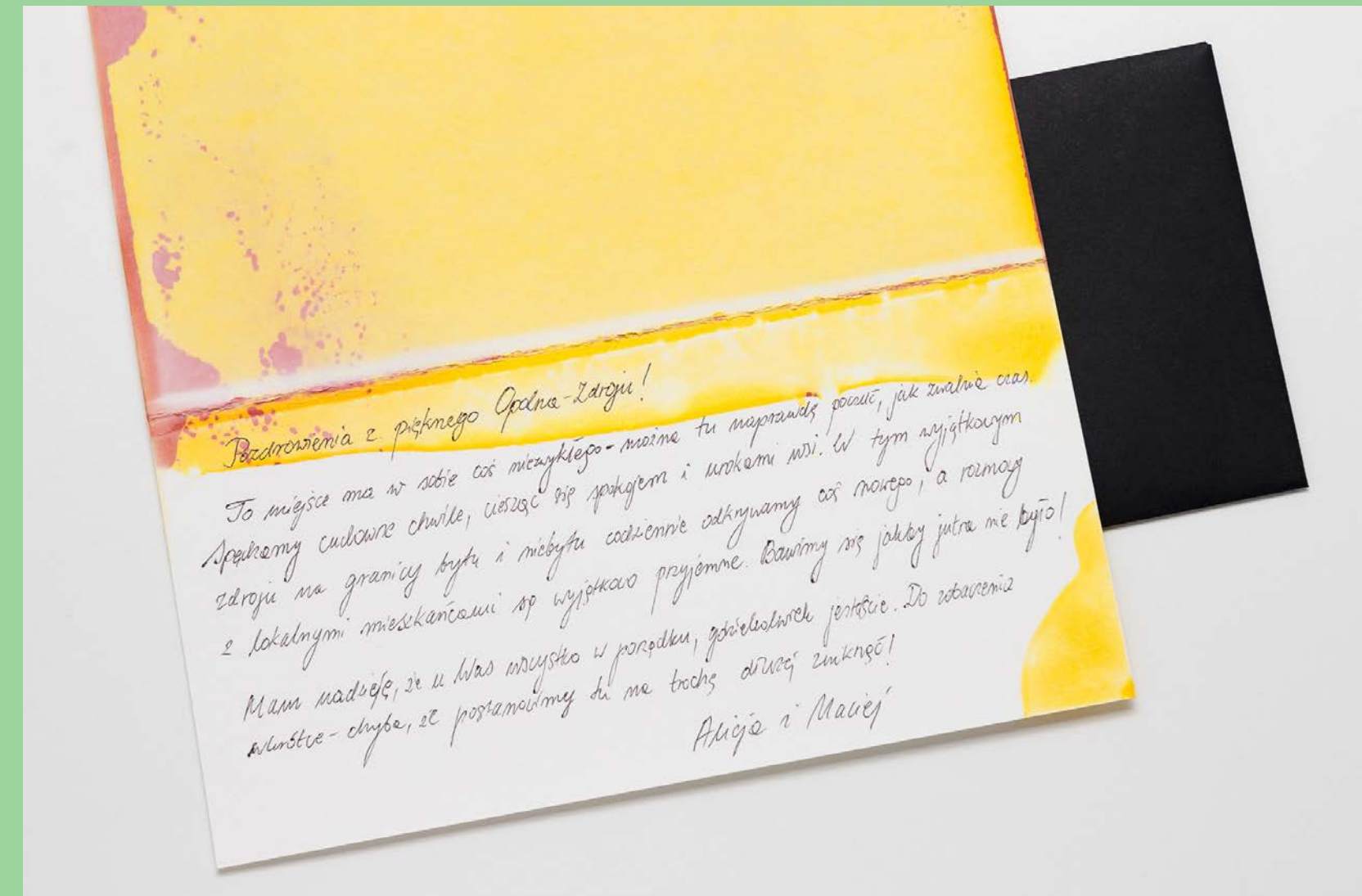
Sytuacja stworzona w mojej pracy ma dać możliwość pocucia fizycznej presji ograniczeń, z jakimi muszą się mierzyć ofiary szklanego sufitu. Kraje, do których przybywają, zamiast stawać się ich nowym domem, stają się celami, w których z braku innych możliwości tkwią. Dokonywany przez widza akt ugięcia podczas wchodzenia do pomieszczenia traktować należy jako akt solidarności względem osób wykluczonych, jak i deklarację sprzeciwu względem takich praktyk.

Pozdrowienia z Opolna Zdrój

“Pozdrowienia z Opolna Zdrój” to seria pocztówek wykonanych w technice anthotypii, z niegdyś zdrojowej, dziś zagrożonej wyburzeniem wsi. Do ich stworzenia został użyty między innymi sok z roślin zebranych na wysiedlonych terenach Opolna. Ta efemeryczna technika fotograficzna, której odbitek nie można utrwalić inaczej, niż poprzez ochronę przed światłem słonecznym traktujemy jako metaforę stanu, w którym znajduje się opisywana wieś. Wysłane przez nas pocztówki są zaproszeniem do wspólnej troski o zanikające na naszych oczach Opolno Zdrój.

Aktem tym pragniemy przywrócić tej miejscowości położonej pomiędzy bytem, a nie bytem podmiotowość i dawną dumę z bycia ośrodkiem zdrojowym. Na przekór poszerzającej się kopalni, która wciąż draży w tkance wiejskiej zarówno widoczne i niewidoczne ślady, pragniemy w imieniu Mieszkańców zaprosić wszystkich na turnus w tym wyjątkowym miejscu.

Bez śladu

“Bez Śladu” to interwencja artystyczna, która ma na celu zwrócenie uwagi na problem masowej wycinki drzew oraz ich wpływu na środowisko i ekosystem. Działanie polega na fizycznym ścieraniu znaczników namalowanych farbą, oznaczających drzewa przeznaczone do ścięcia. W trakcie ścierania każde drzewo jest traktowane z troską i należytych mu szacunkiem. Akt, choć ma efekt tymczasowy, jest silnie symboliczny.

Interwencja jest aktem sprzeciwu wobec dehumanizującego podejścia do przyrody, gdzie drzewa są traktowane jedynie jako surowiec, bez uwzględnienia ich wartości ekologicznej, estetycznej i duchowej. Poprzez wymazywanie tych oznaczeń, artyści symbolicznie „odwołują wyrok” śmierci, przywracając drzewom ich anonimowość i wolność, a także podkreślając ich indywidualność i prawo do istnienia.

Interwencja ma na celu nie tylko fizyczne działanie, ale także wywołanie refleksji i dialogu społecznego na temat znaczenia lasów, kwestii wycinki, ochrony przyrody i naszej odpowiedzialności za przyszłość środowiska naturalnego. W ten sposób „Wymazywanie Śladu” staje się formą protestu, który zamiast niszczenia, wybiera subtelne i poetyckie gesty oporu wobec brutalnej eksploatacji natury.

Jaka jest nasza motywacja do wzięcia udziału w naszym naborze?

Jesteśmy duetem artystycznym, który eksploruje obszary postartystyczne, koncentrując się na zagadnieniach środowiskowych i społecznych. W naszych działaniach łączymy różnorodne media – od dźwięku, fotografii i wideo, po instalacje i performance, podejmując dialog wokół tematu wypracowywania odporności na narastającą katastrofę klimatyczną. Inspirują nas między innymi teorie Jerzego Ludwińskiego, Tima Mortona czy Astridy Neimanis.

Zgłaszany projekt jest efektem kilkuletniej pracy, której obecny etap chcielibyśmy podsumować, naświetlając problematykę wokół kopalni w Turowie szerszej publiczności. Uważamy, że ta wystawa byłaby świetnym wydarzeniem towarzyszącym do planowanej na grudzień konferencji, której tematem wiodącym będzie Opolno-Zdrój.

*Dziękujemy za uwagę!
Alicja i Maciek*

